

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205248
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119205248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne: N. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. C., I. X, XXX XX C., právne zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 177 69, právne zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom Plynárenska 1, Bratislava, v konaní o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobkyni sumu 150 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobkyne zamietla.
- III. Žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 15.03.2019 žiadala, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 653,86 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnila tým, že súd Rozsudkom sp. zn. 32Csp/2/2018 rozhodol o povinnosti žalovaného zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. Bola tak v pozícii spotrebiteľky úspešná, má tak nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia postupom podľa § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

2. Žalovaný sa vyjadril k žalobe žalobkyne v písomnom podaní zo dňa 21.03.2019, v ktorom žalobu žalobkyne žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Mal za to, že žalobkyňa v konaní nepreukázala výšku finančného zadostučinenia, ani okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Zároveň mal za to, že je nevyhnutné, aby vznikla žalobkyni preukázateľná ujma. Táto ujma žalobkyni v žiadnom prípade nevznikla, nemohla byť ani preukázaná, pričom žalobca sa o preukázanie tejto ujmy ani nesnažil. Žalovaný má za to, že žalobkyňa nijakým hodnoverným spôsobom dostatočne neodôvodnila svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala jej priznanie žalobkyni nevznikla. Práve naopak, samotná žalobkyňa jednoznačne koná v rozpore s dobrými mravmi, keď napriek právoplatnému a vykonateľnému rozsudku, ktorý žalovaný predložil, nevykonala žiadnu úhradu dlžnej sumy v prospech žalovaného.

3. Súd vykonal dokazovanie pripojeným spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csp/2/2018, vypočutím žalobkyne, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 32Csp/2/2018-55 zo dňa 07.11.2018 súd rozhodol o povinnosti žalovaného zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 27.05.2016 k Zmluve o

spotrebiteľskom úvere číslo 520161031 zo dňa 27.05.2016 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy. Rozhodol o tom, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %. Tiež rozhodol o povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému sumu 486,14 Eur spolu s úrokom z omeškania. V prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu zamietol a rozhodol, že v konaní o vzájomnej žalobe žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2018. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017 zo dňa 26.10.2017, z obsahu ktorého vyplýva, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak existuje hoci len potencionálne riziko vymoženía nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravídla podnikateľ a je značne problematické až na úrovni nezistiteľnosti, kedy tento inštitút obchodník aktivuje. Do úvahy prichádza ochrana spotrebiteľa spravídla uložením povinnosti zdržať sa výkonu práva z konkrétnej Dohody o zrážkach zo mzdy vrátane neodkladného opatrenia alebo v prípade neprijateľnosti Dohody o zrážkach zo mzdy ochrana určením Dohody o zrážkach zo mzdy ako neplatnej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na čo musí brať súd ohľad. Súd prvého stupňa v celom rozsahu odkázal na odôvodnenie vyplývajúce z rozhodnutia odvolacieho súdu.

5. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 03.06.2019 v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní zo dňa 30.05.2019, v ktorom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, odvodzoval ju od pôvodného konania a od sumy, o ktorú sa chcel žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť.

6. Žalobkyňa súdu uviedla, že so žalovaným uzatvorila úverovú zmluvu, úver aj splácala, no keďže sa dostala do finančných problémov tento úver prestala splácať. Od zamestnávateľa sa dozvedela, že si žalovaný od nej uplatnil zrážky zo mzdy v sume 1.140 Eur a tieto jej aj zrážal, prestal ich vykonávať až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým nariadil neodkladné opatrenie zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Dodnes nemá vyčíslenú sumu, akú má žalovanému zaplatiť. Ak by disponovala účtom žalovaného a presnou výškou pohľadávky, dlžnú sumu by aj zaplatila.

7. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi,

má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

9. Inštitút primeraného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

10. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobkyne je v celom rozsahu dôvodným. Hmotnoprávne predpoklady na priznanie primeraného finančného zadostučinenia pre súd vyplynuli z pôvodného konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 32Csp/2/2018, v ktorom žalobkyňa bola v pozícii spotrebiteľky úspešná, keď úspešne sa domohla, aby sa žalovaný zdržal použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale Zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú Zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov a ďalšie ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa. Je to zrejmé z ustanovenia § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje aj Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie. Žalobkyňa sa bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní domohla uloženia povinností žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný túto dohodu o zrážkach zo mzdy predložil zamestnávateľovi žalobkyne na realizáciu zrážok z jej mzdy na uspokojenie pohľadávky žalovaného. Žalovaný sa tak snažil obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na primerané finančné zadostučinenie, keď ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domáhal ochrany svojich práv.

11. Pokiaľ ide o právnu argumentáciu žalovaného, že žalobkyňa žiadna ujma nevznikla, s týmto právnym názorom sa súd v žiadnom prípade nestotožňuje a poukazuje na právne závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove podľa ktorého bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017, Rozsudok KS v Prešove 7Co 169/2018 zo dňa 25.03.2019).

12. Súd sa nestotožňuje s výškou primeraného finančného zadostučinenia, ktorú požaduje žalobkyňa v sume 653,86 Eur ako rozdiel medzi sumou, o ktorú sa chcel žalovaný v pôvodnom konaní na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť. Súd priznanú sumu 150 Eur považuje v celom rozsahu za dôvodnú. Má za to, že je to satisfakcia za to, že musela podstúpiť uplatnenie svojich práv v konaní pred súdom. Súd uvádza, že primerané finančné zadostučinenie nemá plniť reparačnú funkciu a už tobôž nemá plniť funkciu titulom obohatenia sa spotrebiteľa na úkor veriteľa. Súd tak považoval túto sumu v celom rozsahu za dôvodnú a žalobkyňa priznal sumu 150 Eur. V prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietnutý.

13. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP. Súd mal za to, že výška priznaného finančného zadostučinenia je vecou voľnej úvahy súdu. Z tohto dôvodu súd rozhodol o

nároku žalobkyne vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.